

El testament de Ann Lee

Títol original: *The Testament of Ann Lee* **Direcció:** Mona Fastvold **Guió:** Mona Fastvold, Brady Corbet **Països:** Regne Unit, EUA **Durada:** 136 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, musical **Interpretació:** Amanda Seyfried, Thomasin McKenzie, Lewis Pullman, Stacy Martin... **Música:** Daniel Blumberg **Fotografia:** William Rexer **Distribuïdora:** The Walt Disney Company **Estrena a Espanya:** 13/03/2026

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Inspirada en fets reals, se centra en la líder religiosa Ann Lee, fundadora del Moviment Shaker a finals de la dècada del 1770, va arribar a construir una de les societats utòpiques més grans de la història dels Estats Units. Els seguidors de Lee la consideraven el Jesucrist femení, i els seus fidels li resaven cantant i ballant. (FilmAffinity)

CRÍTICA

01/09/2025 - VENÈCIA 2025: Amanda Seyfried brilla a la reescriptura en forma de musical de Mona Fastvold de la vida de la líder del moviment religiós dels shakers

Mentre treballava en *El mundo que viene* (seleccionada a la competició del Festival de Venècia el 2020), la guionista i directora **Mona Fastvold** investigava els himnes religiosos del nord de l'estat de Nova York, on va trobar les cançons de culte del moviment shaker. Intrigada per la devoció i el context al voltant de la líder de la secta, la **Mare Ann Lee**, Fastvold va començar a desenvolupar el seu tercer llargmetratge com a directora, **The Testament of Ann Lee**, que acaba d'estrenar-se mundialment a Venècia, també en competició. Fidel a la figura titular i a les oracions cantades i dansades dels shakers, la pel·lícula és un musical: les cançons han estat adaptades a partir dels himnes esmentats i composades per l'oscaritzat **Daniel Blumberg**, amb coreografies de **Celia Rowlson Hall** (*Vox Lux*).

Amanda Seyfried, protagonista de *¡Mamma Mia!* i *Los Miserables*, interpreta l'Ann, una jove que s'uneix als quàquers shakers a Manchester, insatisfeta amb els ensenyaments de l'Església d'Anglaterra. La seva vida, com la de qualsevol figura religiosa, està marcada pel patiment: els seus quatre fills moren de petits, Ann Lee és reclosa en un manicomi i posteriorment processada i empresonada per la naturalesa subversiva de les sessions de pregària dels shakers. Purgant els seus pecats a través de moviments i càntics extàtics, aquests devots també practiquen el celibat voluntari. De fet, gran part de la pel·lícula gira al voltant de la relació ambivalent de l'Ann amb la carnalitat i el sexe, especialment pel que fa al desig del seu marit Abraham (**Christopher Abbott**). Abbott ha participat a les tres pel·lícules de Fastvold, sempre en papers definits per la frustració sexual, perfeccionant les seves interpretacions com un home de rostre angelical i caràcter bel·ligerant que estima, desitja i odia amb totes les seves forces. Agressiu i ressentit pel vot de castedat de la seva dona, sembla gelós del mateix Déu.

El guió, escrit per Fastvold i el seu col·laborador habitual **Brady Corbet** (*The Brutalist*), segueix la lògica lineal i acumulativa dels textos hagiogràfics (il·luminació, proves i tribulacions, providència divina i martiri), però la gran diferència és que **The Testament of Ann Lee** no et demana que creguis. Tampoc no convida exactament a l'escepticisme, sinó que aconsegueix trobar un equilibri molt delicat entre l'empatia i la curiositat pel personatge de la Mare Ann. Per exemple, hi ha poques escenes de predicació i oració, i la pel·lícula evita les clàssiques composicions centrades. El director de fotografia **William Rexer** aconsegueix dotar la pel·lícula d'un aspecte dinàmic i lleugerament desajustat, a més de recórrer a una llum natural tènue que aporta a totes les cares una brillantor suau, gairebé de porcellana.

Les cançons de Blumberg es recolzen en la cristal·lina veu de soprano de Seyfried, i fins i tot quan aquesta es debilita i tremola a les octaves més altes, hi ha alguna cosa veritablement angelical en la seva ressonància. El problema és que els altres actors empal·lideixen en comparació, ja que els seus números musicals són plens d'inflexions que s'adapten perfectament al seu timbre elevat. **The Testament of Ann Lee** és una pel·lícula meticulosament elaborada sobre la fe, però que també funciona com una història autònoma: el guió mai no es deixa portar per l'elogi excessiu a la Mare Ann com una icona feminista avançada al seu temps, ni exagera la seva comprensió de la igualtat de gènere i racial a l'Anglaterra del segle XVIII i l'Amèrica colonial. En comptes d'això, manté la distància justa per delectar-nos amb la seva narració, fruit d'una investigació minuciosa, plasmada i representada amb les conviccions del cinema "que vindrà".

Savina Petkova - cineuropa.org